

COTITZA A L'ALÇA

Fernando Echegaray

Director de l'aeroport de Barcelona

Aquest cap de setmana l'aeroport de Barcelona ha vist aterrar per primer cop a les seves pistes un Airbus 380, l'avió de passatgers més gran del món. L'aeronau, propietat de la companyia Lufthansa, ha aterrat a la T1 de l'aeroport.

COTITZA A LA BAIXA

Celestino Corbacho

Ministre de Treball

La compareixença del ministre de Treball durant la jornada de vaga va tenir la destacada absència de dades oficials sobre la participació que hi va haver. Sembla que Corbacho no volia defraudar ningú ara que s'acosten les eleccions.

COTITZA A L'ALÇA

James Muir

President de Seat

Seat ha presentat al saló de París el nou model IBE, l'aposta de la marca pel vehicle elèctric. El president de la companyia, James Muir, que compleix un any en el càrrec, ha afirmat que Seat és en el camí de la rendibilitat.

UN 29-S MOLT DESIGUAL

La vaga general va aconseguir aturar la gran indústria i els serveis logístics però es va notar molt menys en el comerç, el turisme i la salut. Tot en una jornada deslluïda pels antisistema. **Per Berta Roig**

El dia després d'una vaga general és com l'endemà d'unes eleccions, tothom s'esforça per demostrar que ha guanyat o que, com a mínim, a quedat més ben posicionat que el seu contrincant més directe. En el cas del 29-S el balanç admet moltes lectures perquè les xifres oficials són més aviat escasses i les altres xifres sempre pequen d'interessades. Per això, entre l'èxit proclamat pels sindicats i el fracàs destacat des de les patronals, s'ha de buscar un punt intermedi més proper a la realitat.

El cert és que, com era d'esperar, va ser la gran in-

dústria la que més va viure la jornada de vaga. Allà els sindicats són molt potents i és més difícil que un treballador es temi les conseqüències que pot tenir la seva participació en la protesta —sense oblidar, és clar, l'acció dels piquets a les portes de les fàbriques, que també pot espantar més d'un.

En molts mercats, polígons i a les zones logístiques com la ZAL o el port de Barcelona, l'aturada també va ser considerable, si bé encara hi va haver alguna empresa que va optar per mantenir-se oberta a pesar dels piquets informatius dels sindicats. On no es va moure ni un cargol va ser a

les grans factories d'automoció, d'on ahir no va sortir ni un sol vehicle. La patronal del metall (UPM) admet una incidència del 65% en les grans empreses, tot i que la redueix fins al 35% a les pimes.

Un escenari diferent, però, és el que es va poder observar als nuclis urbans. Aquí les fotografies van ser bastant més variades i tot i que hi va haver molts comerços que van optar per no aixecar les persianes, el fet és que dimecres es va poder comprar quasi de tot i fins i tot fer un cafè o un menú a bona part dels bars i restaurants de les ciutats.

I aquí comença el ball de xifres. Els sindicats majori-

L'endemà d'una vaga general és com l'endemà d'unes eleccions, tothom s'esforça per demostrar que ha guanyat o que, com a mínim, a quedat més ben posicionat que el seu contrincant més directe

taris, UGT i CCOO, parlen d'un seguiment del 80% a Catalunya i demanen al govern una rectificació de la reforma laboral. Des de les patronals, es minimitza l'efecte de la vaga. Així des de Pimec es xifra en el 16,3%, i des de la Cecot —amb base més industrial— en el 17,4%. Pel que fa a Foment del Treball, destacava en un comunicat “l'escassa incidència de la vaga a les empreses catalanes”, i afegia que el 90% dels comerços havien obert.

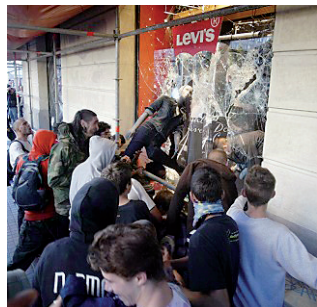
Als serveis públics el seguiment també va resultar desigual. On menys es va notar va ser als centres de salut, on la majoria dels professionals van optar per anar a treballar i fins i tot a més d'un CAP hi va haver més metges que pacients. Els mateixos sindicats admeten una incidència del 6% en aquest sector tot i que apunten com a causa el que consideren uns serveis mínims excessius. A les escoles, instituts i universitats el panorama va ser força més variat, amb centres tancats i d'altres amb una ocupació força similar a la de qualsevol dia lectiu. Potser per això s'explica la diferència entre les dades del govern, que va apuntar una incidència del 22%, i les dels sindicats (62%).

On l'ambient va ser força

tranquil va ser al transport públic. Els treballadors van complir els serveis mínims pactats (del 25% per a les hores punta), la qual cosa va facilitar molt la mobilitat a pesar de les limitacions dels horaris. Aquest compliment sense incidents dels serveis mínims va ser un dels punts que més es van destacar des del govern de la Generalitat en el seu balanç sobre la marxa del 29-S.

Sigui com vulgui milers de persones —400.000 segons els sindicats, 140.000 segons els Mossos d'Esquadra en el cas de Barcelona— es van manifestar per expressar el seu rebuig a la reforma laboral aprovada al Congrés i per demanar una rectificació al govern. Una aspiració que serà complicada ja que ara com ara l'executiu de Zapatero sembla tenir les mans lligades per les pressions dels mercats.

El punt negatiu el van protagonitzar grups antisistema que van provocar actes vandàlics i que van acabar en plena batalla campal amb els Mossos d'Esquadra al centre de la capital catalana. Sindicats, patronals i govern van condemnar uns actes que posen en relleu que sempre hi ha qui es vol aprofitar de l'esforç dels altres per fer-se notar.

Milers de persones van sortir al passeig de Gràcia de Barcelona per demanar una rectificació al govern. Va ser la cara festiva, la majoritària, del 29-S. Lamentablement la jornada també va deixar importants aldarulls i destrosses protagonitzades per grups antisistema que es van voler apropiat del dia de vaga. JUANMA RAMOS